

Пословни изазов

17.12.2018. одржано је Школско такмичење у предузетничким вештинама "Пословни изазов". Учествовало је 26 ученика распоређених у седам група, а победник је Waste Away dubrivo, коју су чинили следећи ученици: Андреј Мишков IV-1, Уна Вуказић IV-4, Мајда Коштреба III-2, Давид Трајковић II-4. Пети члан екипе је Урош Младеновић IV-5 кога је жири одабрао да са победницима на школском такмичењу, учествује на шестом Регионалном такмичењу 21.12.2018. год.

Интервју са Лазаром Милошевићем, учеником одељења 3/4

- Шта тренираш и колико дуго?

Фул контакт карате, од своје пете године. Имам браон појас и спремам се за црни. Такође тренирам и кик-бокс од 2017. године

- Која су битнија такмичења на којима си био и које би медаље издвојио?

Сваке године учествујем на Доменика купу у Хрватској, и ту углавном сваке године будем први, евентуално други, зависи од моје спремности, јер је то прво такмичење у сезони.

Мој највећи успех је бронзана медаља (3. место) на светском првенству у Румунији, поред тога имам медаље са многобројних међународних, а и домаћих такмичења, као што је Отворено првенство Немачке, где сам освојио златну медаљу у јакој конкуренцији. Био сам више пута у Мађарској, Босни и Херцеговини, Бугарској, Грчкој, и свуда сам освајао топ 3. Наравно, поред свих тих медаља постоји турнири где нисам освајао ни једну медаљу, али никад нисам предао меч.

- Колико интензивно тренираш да би постигао све то?

Тренирам 6 пута недељно. Недеља ми је једини дан за одмор, тренинзи су напорни и дугачки, на тренинзима често долази до лакших повреда услед спаринга, али то ме не спречава да наставим и да тренирам још јаче.

Због тих ситних повреда ја постајем све чвршћи и лакше подносим ударце на мечевима.

- Да ли имаш разумевања од стране другова и наставника?

Због тренинга који трају до касно и јако су интензивни, ја сам исцрпљен наредног дана и морам да се опорављам за наредни тренинг, то утиче на мој успех у школи, али наставници имају разумевања, па ми често излазе у сусрет.

- Који је био најтежи меч у твојој каријери?

У Софији, у децембру 2018. Такмичио сам се у сениорској категорији, иако сам био јуниор, и победио сам Иранаца и Израелца, а изгубио сам од Бугарина. Противник је био знатно старији, самим тим и искуснији од мене, али сам поред свега тога издржао и дао сам све од себе.

- Која су такмичења која ти предстоје?

Ова година ће бити најтежа у мојој каријери, јер прелазим из јуниора у сениоре, Мечеви ће бити знатно тежи, јер се ради без икакве заштите и нема старосне границе у категоријама. Прво такмичење које ми следи је Доменика куп у Хрватској, а после тога у мају ме очекује европско првенство у Берлину. Крајем године ме очекује светско првенство у Казахстану у сениорској категорији.

Интервју саставио Филип Ђорђевић, 3/1

Извештај са екскурзије, трећа година, Северна Италија

Одлазак на екскурзију представља свим ученицима најдражи део школске године. У октобру 2018. године, посетили смо северну Италију, тачније Тоскану, један од најлепших делова Европе. Тамо смо провели шест дана и много тога смо обишли.

Прво вече провели смо у Лиду де Јесолу, малом туристичком месту, које припада Венецији. Следећег дана, бродом смо стигли у „Град мостова“. У Венецији смо посетили Трг и цркву Светог Марка, Дуждеву палату, Мост уздаха и Велики канал. Пробали смо венецијанске специјалитете, али, нажалост, нисмо имали много слободног времена да дуже уживамо у лепоти Венеције.

То вече смо стигли у Монтекатини Терме и тамо смо провели три ноћи. Следећег дана смо кренули ка Пизи и Сиени. У Пизи се нисмо много задржавали, видели смо чувени Криви торањ, крстионицу и цркву на Тргу чуда, и сазнали смо неке занимљивости о њима. Затим смо наставили ка Сиени, једном од најпознатијих градова Италије. Били смо на тргу Пјаца дел Кампо, на коме се одржавају познате коњичке игре.

Следећег дана смо посетили Фиренцу и у њој провели цео дан. Видели смо мост Понте Векио, катедралу Дуомо, Медичијеву палату, Микеланђеловог Давида, Дантеову улицу. У Фиренци смо имали највише слободног времена, које смо искористили шетајући и испробавајући њихове специјалитете.

Последњег дана напустили смо хотел, и кренули ка Сермиону у коме смо видели језеро и пробали њихов најбољи сладолед. После Сермиона, отишли смо у Верону. Нажалост, то је било једино место у коме нас је пратило лоше време, киша је све време падала. Али, упркос киши, успели смо да видимо Јулијину терасу, Дантеов споменик и Градски колосеум. Затим смо се вратили у Лидо ди Јесоло и тамо смо провели нашу последњу ноћ у Италији. Следећег дана смо наставили ка Београду. Пут је био дуг и сви смо били тужни због повратка, мада су последњи сати екскурзије протекли у веселој атмосфери. Ова екскурзија је допринела нашем зближавању и још бољем упознавању, и верујем да ће нам свима остати у најлепшем сећању.

Душка Ракин, 3/5

Филмско вече

У петак, 18. 01. 2019. године, одржано је традиционално филмско вече у организацији Ученичког парламента Четврте гимназије у Београду, намењено ученицима те школе. Овај догађај је само један од многих који подстиче ученике на дружење ван наставе и ово је један вид забаве који пружа наша школа. На репертоару су била два филма: „Кад јагањци утихну“ и „Краљ лавова“. Већа је била заинтересованост за хорор филм „Кад јагањци утихну“. Чланови Ученичког парламента су се потрудили да ученицима обезбеде бесплатне кокице. Сви су помно пратили филм и уживали, а након филма ученици су остали да поделе своје утиске.

Позивамо све ученике да нам се придруже и на наредној филмској вечери.

Њина Ђорђевић и Ренајна Марунић 3/5

Представа „Старо ми дајте“

У среду 26. децембра 2018. године одржана је представа „Старо ми дајте“, коју је режирала професорка српског језика и књижевности Марија Жижа. Представа је обухватала 4 дела нашег познатог писца Борисава Станковића: „Коштана“, „Нечиста крв“, „У ноћи“ и „Увела ружа“. Представа је одржана у холу школе и присуствовали су ученици, наставници и директорка школе. Највеће одушевљење публике изазвали су Марко Алилолов у улози ефенди Мите из дела „Нечиста Крв“ и Димитрије Барац у улози Митке из дела „Коштана“. Као улазницу публика је доносила слаткише који су после прикупљани у пакетиће за децу из Основне школе „Драган Херцог“.

Фотодографије и шексти Душка Ракин 3/5

Интервју са Душаном Рашковићем

- Када и зашто си отишао у Италију?

У Италију сам отишао у августу прошле године. Тамо сам видео шансу за напредак у кошарци и неку бољу будућност, за моју каријеру. Такође имам прилику да тренирам са првим тимом који игра А лигу, што је велики успех и омогућава да се унапредим још више.

- Каква је италијанска школа у коју идеш?

У обавези сам да идем у италијанску школу и да научим италијански језик. Тренутно сам у финансијски развијенијем делу Италије у којима су школе технолошки развијене.

- Пре него што си се преселио у Италију, ишао си две године у Четврту гимназију. Има ли разлике у систему школовања?

Готово да нема једине две разлике су услови и језик. Чак је и градиво слично као и у српској школи, које се ради по сличном принципу.

- Сада си у Београду и знамо да си учествовао у представи „Старо ми дајте“, како су те прихватили наставници и ученици наше школе?

Већина ученика и професора су ме прихватили добро, чак ме је професорка српског језика, Марија Жижа позвала да учествујем у њеном пројекту. Уживао сам у представи, а и колико сам могао да приметим и осталима је пријала моја улога. Жао ми је што нисам остао дуже, али следећи пут кад будем долазио поново, сигурно ћу посетити стару школу, јер у њој влада позитивна енергија.

- Да ли се нешто променило од када си отишао?

Као и увек, када човек промени средину у којој живи, није лако у почетку. Нови језик, ново окружење, нови људи, велика је разлика. Такође се људи другачије понашају према мени, добри односи суочавали, они слабији су пукли. Али ја знам због чега сам овде и имам ту срећу да живим са три играча из Србије, тако да смо се брзо навикли и како време пролази све је лакше живети у новој средини.

Интервју саставила Кристијина Мишировић 3/6

interview

interview

